

Utvalg: Formannskap
Møtested: Nasjonalparksenteret, Storjord
Dato: 31.01.2017
Tidspunkt: 10:00

Eventuelt forfall må meldes Servicekontoret snarest på tlf. 75 68 20 00. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkivsaksnr
	Saker til behandling		
PS 8/17	Orienteringer - formannskap 31.01.17		2017/4
PS 9/17	Prosjektplan for realisering av Slipen Scene - Saltdals nye kulturbygg	Eget hefte	2010/394
PS 10/17	Underveisrapportering arbeid med kompetansesenter på Vensmoen	1-7	2016/260
PS 11/17	Søknad om etableringstilskudd - prøveproduksjon av bjørk sirup	8-14	2017/153
PS 12/17	Klage på avslag - søknad om konsesjon på gnr. 47 bnr. 2 i Saltdal	15-33	2015/771
PS 13/17	Søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse Gnr. 19, bnr. 17, Kvæle.	Eget hefte	2016/967
PS 14/17	1. gangs behandling. Detaljreguleringsplan for Vik fjellevg	Eget hefte	2015/212
PS 15/17	Forespørsel om økonomisk støtte til høyesterettssak	34-35	2015/1002
PS 16/17	Seriøsitetskrav i offentlige anskaffelser	Eget hefte	2013/745

Det blir gitt noen orienteringer – Se sak 8/17.

Rognan, 26.01.17

Rune Berg
Ordfører

**NB! Møtet avholdes på Nasjonalparksenteret etter befaring på Tjernfjell tunnel.
Oppmøte er på Storjord kl. 1000.**

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	8/17	31.01.2017

Sign.	Eksp. til:
-------	------------

Orienteringer - formannskap 31.01.17

Orienteringer:

- Tjernfjell tunnel – orientering og befaring

NB!

Vi har i utgangspunktet tenkt å ta dere med ut på befaring og vil se det an den aktuelle dagen om det lar seg gjøre å gå eller kjøre inn i tunnelen. «Utendørs» vil uansett ikke være noe problem. Det avhenger av hvor entreprenør er i sin arbeidssyklus om vi får dette til. Gjester fra Arjeplog er selvsagt også velkommen.

Det er ingen større praktiske hindringer ved en befaring ute i dagen. Krav til verneutstyr. Vi har et bra utvalg til rådighet for besøkende. De som har eget utstyr (spesielt vernesko) må gjerne bruke dem. Sivile biler kan benyttes.

I tunnelen brukes kun vegvesenets egne kjøretøyer. Vi vil ha 2stk 5-seters biler tilgjengelig, og da med plass til i alt 8 passasjerer. Hvis mer enn 8 så kan det kjøres flere runder. Det kan også være mulig å gå inn, men det er et stykke frem til stoff.

Med hilsen

Arild Hegreberg

- Informasjon om Lions v/Harald Hartvigsen
- En kort orientering om nasjonalparksenteret – hvis ønskelig

Rådmannens innstilling

Orienteringer tas til informasjon.

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	9/17	31.01.2017

Sign.	Eksp. til: Økonomiavdelingen, samhandlingsområde oppvekst og kultur
-------	--

Prosjektplan for realisering av Slipen Scene - Saltdals nye kulturbygg

Foreliggende dokumenter:

- Sluttrapport Prosjekt Slipen Scene, våren 2014
- Kommunestyresak 17/16, vedtak om utvikling av Slipen Scene
- Forslag til prosjektplan og prosjektorganisasjon

Sakens bakgrunn

Saltdal kommunestyre gjorde i sak 17/16 vedtak om å utvikle Slipen Scene som Saltdals nye kulturbygg, og at bibliotek, kulturskole og dagens aktivitet på Rognan samfunnshus m.m. flyttes dit. Videre ble det vedtatt å gjennomføre et prosjekt som skal planlegge et fullverdig Slipen Scene inkludert utomhusarealer med konkrete plantegninger og kostnadsoverslag. Utgangspunkt for prosjektet skal forankres i alternativ 1 (Slipen Scene med tilbygg) i sluttrapporten fra 2014.

Administrasjonen ble bedt om å utarbeide forslag til prosjektplan, herunder organisering og tidsplan. Nå foreligger forslag til plan, og denne legges fram for formannskapet som er gitt fullmakt til å godkjenne prosjektplanen og igangsetting av prosjektet.

Vurdering

Etter at kommunestyret gjorde sitt vedtak i sak 17/16 har det foregått en prosess vedrørende innhold i utviklingsprosjektet. Ut fra de erfaringer andre kommuner har gjort i forbindelse med utvikling av kulturbygg er det viktig å få gode prosesser som konkretiserer prosjektet fram mot en realisering. En grundig og målrettet jobb i den fasen Saltdal kommune nå skal inn i vil være ressurs- og tidsbesparende for den videre utvikling og en forutsetning for å lykkes med realisering av Slipen Scene.

Det er nyttig å se hvordan andre kommuner har jobbet med tilsvarende/liknende prosjekter, og representanter fra Saltdal kommune var i november på befaringsmøte i Sortland for å få

informasjon om og se på deres nye kulturbygg. Dette ble innviet i 2014 og har fått navnet Kulturfabrikken. Mange elementer i prosessen Sortland har vært gjennom før realisering kan sammenlignes med Saltdal, og deres prosjekt gir mye god informasjon og råd om den videre framdrift for vårt arbeid. Vi fikk også bedre forståelse av hvilken fase Saltdal nå er i sammenlignet med den prosessen Sortland var igjennom før realisering av sitt bygg.

En arbeidsgruppe i administrasjonen pluss leder for Blåfrostfestivalen har nå i fellesskap utarbeidet forslag til prosjektplan for Slipen Scene. Dette har skjedd også i nært samarbeid med eksternt rådgiver innenfor utvikling av kulturbygg. Det er ikke mange i Norge som driver slik rådgivning, og det har vært nyttig å ha en rådgiver innen feltet å diskutere utgangspunkt og videre prosjekt fram mot en fullverdig utbygging av Slipen Scene.

Vedlagte saken er forslag til prosjektplan. Foreslått mandat for prosjektet er tatt direkte ut fra kommunestyrets vedtak i sak 17/16: *«Prosjektet skal planlegge et fullverdig Slipen Scene inkludert utomhusarealer med konkrete plantegninger og kostnadsoverslag. Utgangspunkt for prosjektet skal forankres i alternativ 1 (Slipen Scene med tilbygg) i sluttrapporten fra 2014».*

Prosjektet foreslås inndelt i tre faser, der fase 1 og 2 gjennomføres til dels samtidig. Fase 1 omfatter i hovedsak konkretisering av funksjoner/behov for ulike brukergrupper for å få utarbeidet et romprogram. Dette er et nødvendig og viktig arbeid for å komme videre i prosessen. Det blir avgjørende at det jobbes godt i denne fasen innen og med de ulike brukergruppene som skal være en del av Slipen Scene. I prosjektbeskrivelsen er det listet opp de antatt viktigste brukergruppene, men listen er ikke utfyllende. Saltdal videregående skole med den nye linjen for scene- lyd og lysproduksjon blir en viktig brukergruppe som nå kommer i tillegg til de allerede eksisterende brukergruppene som har vært i Saltdal. Det er igangsatt et eget prosjekt i regi av skolen for å utvikle dette studietilbudet, og det er viktig at det er en god samhandling mellom dette og prosjektet med utvikling av Slipen Scene.

I tillegg til romprogram skal det i fase 1 også lages enkle planskisser for å vise hvordan bygget kan utformes. Fase 1 starter opp i februar og avsluttes i juni.

Forslag til fase 2 omhandler kostnadsoverslag, analyse driftsmodeller, oppstart av finansieringsplan mv. Fase 2 løper delvis parallelt med fase 1, med oppstart våren 2017 og avslutning høsten 2017. Fase 1 og 2 avsluttes med en rapport som gir grunnlag for politisk behandling og vedtak om videreføring av prosjektet.

Når det foreligger politisk vedtak om videreføring av prosjektet går man inn i fase 3, som er hele prosessen fram til byggeprosjektet er realisert. Senere kan det være aktuelt å dele denne i flere faser. Fase 3 vil bestå av ulike delelementer, blant annet arkitektkonkurranse, anbudskonkurranse projektering og bygging, endelig vedtak om bygging/finansiering samt selve byggeprosessen. Slik administrasjonen ser det er det på nåværende tidspunkt for tidlig å detaljere innhold og framdriftsplan for fase 3. I løpet av sommeren/tidlig høst 2017, som resultat av arbeidet med fase 1 og 2, vil man ha et bedre utgangspunkt for å strukturere innholdet i det videre arbeid. Fase 3 vil foregå i perioden 2018-2020.

Forslag til prosjektorganisasjon framkommer dels i prosjektbeskrivelsen og oversiktsmessig på eget skjema. Denne organiseringen gjelder i første omgang fase 1 og 2, fram til det foreligger rapport og politisk vedtak om videreføring av prosjektet.

Formannskapet foreslås som styringsgruppe. Som prosjektgruppe foreslås prosjektleder (engasjert eksternt), prosjektmedarbeider (engasjert lokalt) og prosjektansvarlig (kommunalleder oppvekst og kultur). Prosjektleder engasjeres i nødvendig omfang for å gjennomføre fase 1 og 2,

og videre foreslås det at prosjektleder er samme person som kulturhusfaglig rådgiver. Prosjektmedarbeider lokalt engasjeres etter behov. Prosjektmedarbeideren får en viktig rolle i daglige arbeidet gjennom å være pådriver, praktisk utfører og kontaktpunkt i forhold til brukergruppene.

Brukergruppene kan være oppnevnte grupper eller alternativt av mer uformell karakter, det viktigste er at man får en god involvering i prosessen med behovsanalyser/romprogram. I tillegg til brukergruppene vil det være samarbeidspartnere og øvrige ressurser som trekkes inn i arbeidet etter behov.

I Saltdal kommunes vedtatte budsjett for 2017 er det satt av midler til videre utvikling av Slipen Scene, og rådmannen foreslår at prosjektet finansieres av disse midlene.

Rådmannens innstilling

1. Saltdal kommune vedtar framlagte forslag til prosjektplan med tidsplan og organisering for realisering av Slipen Scene - Saltdals nye kulturbygg.
2. Prosjektet finansieres av midler i Saltdal kommunes vedtatte budsjett for 2017 satt av til utvikling av Slipen Scene

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	10/17	31.01.2017

Sign.	Eksp. til:
-------	------------

Underveisrapportering arbeid med kompetansesenter på Vensmoen

Foreliggende dokumenter:

- Sak 23/16 Formannskap - Etablering av styringsgruppe for arbeid med kompetansesenter på Vensmoen
- Informasjon fra Lions v/Harald Hartviksen
- Prosjektplan utarbeidet av styringsgruppa

Sakens bakgrunn

Saltdal kommune har gjort flere politiske vedtak om å utrede mulighetene for å etablere et ressurscenter innen helse og omsorg på Vensmoen. Dette blant annet for å utnytte den infrastruktur som allerede er etablert på området med bl.a. spesialisthelsetjenester, psykologtjeneste, akutt-tjeneste (NPS), Knaggen, Bo- og rehabilitering, boliger, mm. Det vises til Formannskapsvedtak 126/14 og 51/15, Kommunestyrevedtak 109/15, og sak 22/15 fra Salten Regionråd med tilhørende prosjektplan 'Samhandlingsplan for kommunalt ettervern Rus og Psykiatri'. Det ble så i formannskapssak 23/16 gjort vedtak om å sette ned ei styringsgruppe som i samarbeid med Saltdal Utvikling skulle utarbeide prosjektbeskrivelse/prosjektplan for Vensmoen ressurscenter. Styringsgruppen har hatt følgende sammensetning:

Kjell Magne Johansen, leder
Wenche Skarheim
Ole Bøhlerengen
Marit Nybakk
Elin Kvamme, Saltdal Utvikling
Brit-Elin Paulsen, Saltdal Utvikling

Styringsgruppa har gjennom sitt arbeid konkludert med at det finnes et stort og uutnyttet potensiale på Vensmoen med tilhørende ressurser, som bør utredes nærmere. Egnede fasiliteter med infrastruktur er allerede tilgjengelig, og kan bygges videre på. Et ressurscenter vil

imøtekomme de forpliktelser som kommunene har fått overført gjennom bl.a. samhandlingsreformen. Samhandlingsreformen som trådte i kraft 01.01.2012 gir nasjonale retningslinjer for hvilke forpliktelser den enkelte kommune har for sine innbyggere. Regjeringen har også utarbeidet en opptrappingsplan for rusfeltet 2016 – 2020, se Helse- og Omsorgsdepartementet og regjeringen.no.

Det vil for mange kommuner være svært utfordrende både kompetansemessig og økonomisk å møte disse forpliktelsene, og et tverrfaglig regionalt samarbeid vil derfor gi et mer robust tjenestetilbud innenfor bl.a. psykisk helse og rus. Flere kommuner kjøper allerede deler av disse tjenestene utenfor egen kommune for å oppfylle sine forpliktelser, det gjelder bl.a. Bodø kommune. Et ressurscenter i Saltdal vil derfor kunne avlaste nabokommunene i Salten og samtidig bidra til at Saltdal får etablert flere nye arbeidsplasser og tilflytting.

Pr. i dag kan KOA (Kvæfjord Opplevelse og Avlastning AS) nevnes som et eksempel på en av aktørene i markedet for private helse- og omsorgstilbud. KOA leverer rehabiliteringstjenester, men har ikke tilbud 24/7 som inkluderer arbeidstrening og utdanning. Et tilbud i Saltdal med samtidighet gjennom behandling og arbeidstrening/utdanning er unik. RIBO leverer et kvalitetssikret tilbud sertifisert via EQUASS - som er en europeisk kvalitetsstandard for leverandører av velferdstjenester. Det kan også nevnes at RIBO og Vev-Al Plast nylig har sendt en søknad om å få utvide sitt tilbud med 11 nye nasjonale plasser i krysningspunktet mellom Helse og NAV, for risikoutsatt ungdom med store og sammensatte problemstillinger. Disse er ønsket som et pilotprosjekt i første omgang og skal evalueres av NTNU underveis i prosjektperioden, og vil også kunne knyttes opp mot Vensmoen Ressurscenter.

I tillegg har Lions v/ Harald Hartviksen jobbet med et prosjekt linket opp til Vensmoen, der personer med cystisk fibrose, diabetes eller fedme skal få et tilbud. Dette prosjektet skal opp til behandling hos Lions 25. februar (se mer informasjon i vedlagte prosjektplan).

Underveis i prosessen har flere andre alternativer vært vurdert, og disse kan nevnes:

- Demenscenter – utredning og observasjon
- Observasjonsenhet mor/barn
- Rehabilitering og oppfølging innen psykisk helse
- Flyktninger
- Fængsel/Soning – Mor/barn
- Forskning/utvikling – Havbruk
- Datalagring
- Velferdsteknologi

Styringsgruppen anbefaler følgende framdrift videre i prosjektet:

1. Utarbeide et konsept for markedsføring av Vensmoen med eksisterende ressurser, infrastruktur osv. for å synliggjøre Vensmoen som et attraktivt etableringssted, bl.a. for regionale og nasjonale helse- og omsorgstjenester.
2. Etablere et forum for innovasjon og interaksjon mellom ulike interessenter/aktører, for å avklare eksisterende og fremtidige behov, og muligheten for flere kompetansearbeidsplasser, utvikling, samarbeid osv.

3. Utarbeide en strategi for Vensmoen/Saltdal som en seriøs aktør i markedet som tilbyr regionale og nasjonale døgnkontinuerlige helse- og omsorgstjenester for ressurskrevende brukere.

Vurdering

Styringsgruppen har pekt på en rekke vidtfavnende oppgaver som kan være aktuelle med tanke på etableringer på Vensmoen, og området har med sin infrastruktur et potensiale for flere næringsområder. I en videre fremdrift må det imidlertid klart pekes på hvem som skal ha ansvaret for å følge opp et slikt arbeid, herunder være pådriver for markedsføring, etablere forum for innovasjon og utarbeide strategi for Vensmoen /Saltdal, jfr styringsgruppens anbefalinger.

De vesentligste av prosjektene som nevnes ligger innenfor helse- og omsorgssektoren. Det er nærliggende å tro at enhver etablering av en slik art vil involvere det kommunale samhandlingsområdet, også selv om ansvaret ikke er kommunalt i henhold til lovverk. Helse og omsorg er for tiden engasjert i mange prosesser med den hensikt å møte utfordringene i tjenestetilbudet og for en bærekraftig økonomisk tjeneste. Det er da særdeles viktig at en jobber planmessig med dette og ikke legger nok ett «prosjekt» til tjenesten. Vensmoen-prosjektet beskriver mange områder innenfor helse- og omsorg, men dette kan komplisere vår egen utvikling og strategier. På dette tidspunktet er det vanskelig å legge trykk på etableringsprosjekt av en slik art, dersom dette skal koordineres av Saltdal kommune og Helse og omsorg spesielt.

Det å legge til rette for at eksterne aktører etablerer seg i området er i og for seg positivt, men kan vanskelig forenes med kommunal prioritering nå. Det er derfor naturlig å peke på at eventuelt videre initiativ ledes av Vensmoen Eiendom, som huseier, alternativt i samråd med Saltdal Utvikling. Annen næringsetablering forutsettes på vanlig måte som privat initiativ, som Lions-prosjektet kan være et godt eksempel på. På dette tidspunktet synes arbeidet til Lions å være det mest konkrete og aktuelle. Vi anbefaler derfor at styringsgruppen vurderer videre fremdrift i etterkant av Lions'annonserte møte i slutten av februar mtp behandling i formannskapetets møte i april.

Rådmannens innstilling

1. Underveisrapportering arbeid med kompetansesenter Vensmoen tas til orientering
2. Endelig forslag til fremdrift fremlegges formannskapet i møte 04.april

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	11/17	31.01.2017

Sign.	Eksp. til:
-------	------------

Søknad om etableringstilskudd – prøveproduksjon av bjørk sirup

Foreliggende dokumenter:

Søknad fra Vik Bjørkesirup ved Nanna Vik

Sakens bakgrunn

Familien Vik eier gården Nes som ligger på Vik i Saltdal Kommune.

De var bosatt i Montreal, Canada i periodene 2000-2001 og 2003-2007. I denne perioden tilegnet de seg informasjon om produksjon av lønnesirup. Dette er en stor og viktig næring i landbruket og produktet eksporteres og selges over hele verden derfra. De fant ut at sirup også kan produseres fra bjørk, og de har som grunneier i Vik hadde stor tilgang til dette.

De har gjort en del forundersøkelser rundt produksjonsprosessen og kjøpte inn enkelt produksjonsutstyr med tanke på å teste produksjon av Bjørkesirup i Vik. En småskala testproduksjon av Bjørkesirup ble gjort våren 2015, med vellykket resultat. Denne testen gav nyttig erfaring og noen av utfordringene i forhold til en rasjonell produksjon av dette produktet ble synliggjort.

Vurdering

De ønsker nå å sette i gang med en større prøveproduksjon for våren 2017 på mellom 200 – 300 liter sirup. De har allerede intensjonsavtale med 6 kunder i Norge som ønsker å bruke deres produkt, samt flere potensielle kunder i Danmark.

De er nå i gang med å etablere produksjonsanlegget for bjørkesirup på gården i Vik.

Det er tre hovedaktivitetene som skal gjennomføres første halvdel av 2017:

1. Sette opp innsamlingsanlegg for å hente ned bjørkesaft fra skogen. Dette består i å montere slanger på trærne frem til hvert enkelt bjørketre som de skal hente saft fra. Dette arbeidet anslår de til å være mellom 200 og 400 timer – totalt. Oppsamlingstank og ovn for å koke saften på skal monteres i driftsbygningen.
2. Produksjon, der tror de sesongen vil starte ca 1. april og vil vare i ca. 5 uker.

3. De må skifte tak og takrenner på driftsbygningen i 2017. Taket er fra byggeår 1937 og har noen lekkasjer.

Det er svært positivt at de ønsker å utnytte denne naturlige ressursen, samt at de ønsker produksjonssted i Saltdal. De har testet forretningside og forslag til løsning gjennom et prosjekt de har kjørt sammen med Innovasjon Norge, og konkluderer med at lønnsom produksjon er mulig. For Saltdal kommune er det svært positivt å kunne ha et naturlig bærekraftig signaturprodukt. Bruksområdet for bjørkesirupen er uendelig.

Rådmannens innstilling

Saltdal kommune innvilger Vik Bjørkesirup ved Nanna Vik et tilskudd på kr 25 000,- for etablering av produksjonsanlegget, reparasjon av tak samt innleie av arbeidskraft for ferdigstilling av anlegget og prøveproduksjonen. Tilskuddet belastes næringsfond B og utbetales mot dokumentasjon av utgifter.

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	4/17	17.01.2017
Formannskap	12/17	31.01.2017

Sign.	Eksp. til: Fylkesmannen i Nordland, Moloveien 10, 8002 Bodø Marit Dverset, Stormyrveien 6, 8008 Bodø Adv.kontoret Aga v/Øyvind J. Eidnes, Pb 1093, 8001 Bodø
-------	---

Klage på avslag - søknad om konsesjon på gnr. 47 bnr. 2 i Saltdal

Foreliggende dokumenter:

Klage på vedtak datert 30.5.2016
Brev ang. vedlikehold av vei udatert
Radonmåling 24.1.2016
Verditakst 16.09.2014
Avtale om leie av jord 7.3.2013
Avvirkningsrapport fra Allskog 2013 og 2014
Utsettelse klagefrist datert 20.10.2015
Søknad om konsesjon på erverv av fast eiendom datert 5.7.15
Brev med tilleggsinformasjon udatert

Sakens bakgrunn:

Saltdal kommune mottok 30.5.2016 klage fra Marit Dverset på formannskapsvedtak 126/15 fattet den 29.9.2015, hvor hun fikk avslag på sin søknad om konsesjon uten boplikt på gnr. 47 bnr. 2 i Saltdal.

Vedtaket er et enkeltvedtak, og etter forvaltningslovens §§ 28 og 29 kan enkeltvedtak påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken innen tre uker. Klager søkte om utsettelse av klagefristen, og fikk utsatt klagefrist til 1.6.2016 i påvente av radonmålinger og avklaring i forbindelse med rassikring på kommunal vei. Klagen er etter dette fremsatt i rett tid. Klager er part i saken.

Vurdering

Søknaden om konsesjon uten boplikt ble avslått med bakgrunn i bosettingshensynet og hensynet til en helhetlig ressursforvaltning. Dette fremgår av saksutredningen jf. f.sak. 126/15.

Klager mener eiendommen ikke kan regnes som helårsbolig på bakgrunn av boligens tilstand med hensyn til standard, isolering, lekkasje, radonforekomst og innredning for øvrig, sammenholdt med veiens tilstand og at den ikke har vært brukt som helårsbolig på 26 år. Videre henviser klagen til konsesjonslovens § 5 hvor det fremgår at boplikten gjelder for eiendom som

er eller har vært brukt som helårsbolig. Det vises også til rundskriv og rettspraksis fra dom i Senja tingrett av 11. juni 2012. Kort oppsummert fremholder klager at eiendommen ikke er underlagt bestemmelsen om boplikt på bakgrunn av at huset ikke kan regnes som helårsbolig.

Om klager har rett i at bolighuset på eiendommen ikke kan regnes som helårsbolig, skulle klager i stedet for å søke konsesjon uten boplikt ha brukt egenerklæring om konsesjonsfrihet. Det er kun boplikt på eiendom som *«har bebyggelse som er eller har vært i bruk som helårsbolig»*. Siden Saltdal kommune har vært av den oppfatning at eiendommen har hatt helårsbolig, har vi veiledet klager til å søke konsesjon uten boplikt i forbindelse med overtakelsen. Vi velger derfor å behandle klagen slik den er fremført.

Spørsmålet blir om det foreligger en lovbestemt boplikt på eiendommen etter konsesjonsloven § 5 andre ledd. Saltdal kommune legger til grunn at arealkravet i forhold til boplikt er oppfylt, og videre at våningshuset har vært i bruk som helårsbolig. Avgjørende for om det foreligger en lovbestemt boplikt er således om eiendommen er *"bebygd"*, jf. § 5 andre ledd.

Vurderingstema er da om våningshuset er *"ubrukelig på grunn av alder eller forfall"*, jf. Ot.prp. nr. 44 (2007-2008) punkt 6.3.3.2 og dom fra Senja tingrett av 11. juli 2012. I dommen fra Senja tingrett la retten bl.a. vekt på at boligen hadde store fukt- og råteskader, sannsynligvis også i bærende konstruksjoner, og at sakkyndige i saken uttalte at det ut fra husets tilstand ville koste nærmest like mye å sette huset i stand som å bygge nytt hus.

I rundskriv M-2/2009 "Konsesjon og boplikt" sies dette om husforholdene: *Boplikt etter konsesjonsloven § 5 annet ledd gjelder eiendom som er eller har vært brukt som helårsbolig. Er det dårlige husforhold på eiendommen, må en følgelig vurdere om eiendommen er egnet til, og kan fungere som boplass. Ved denne vurderingen må det sees hen til eiendommens beliggenhet, muligheter for oppgradering til vanlig god standard med innlagt strøm, vann og kloakk, veiforhold til eiendommen m.m. Det må videre tas stilling til om det er påregnelig at andre vil erverve eiendommen til boligformål.*

Huset, som var bebodd frem til 1990, oppgis i søknad om konsesjon å være i middels stand, og har i 35 år vært i bruk som feriebolig. Huset fremstår som godt vedlikeholdt. Saltdal kommune vurderte på bakgrunn av dette at eiendommen var egnet til og kunne fungere som boplass.

Klager fastholder at eiendommen i dag ikke har en slik standard som kan karakteriseres som helårsbolig for en beboer med barn slik som Marit Dverset har (to barn på 18 og 14 år). Det er ikke vesentlig for vurderingene som legges til grunn om klager har barn eller ikke, eller om eiendommen er egnet som bosted for en konkret familie. I vurderingene skal det tas stilling til om eiendommen er egnet til og kan fungere som boplass på generelt grunnlag.

Klager viser videre til at det i takst fra 2014 fremgår at eiendommen sannsynligvis ikke er isolert, at det er en mulig lekkasje på kvisten og at det for øvrig er eldre inventar som ikke stiller krav til normal bostandard. I tillegg vises det til høye radonverdier i enkelte rom, rasfare på kommunal vei samt muligheten for at veien kan nedklassifiseres til privat vei i fremtiden, og støy fra nærliggende kraftverk.

Foruten radonverdiene og støy fra kraftverket var dette forhold som kommunen kjente, og som var del av vurderingene i førstegangsbehandling av saken. Det er i ettertid foretatt betydelig rassikring av strekningen på den kommunale veien til Dverset (avsluttet i 2016), og det er ikke slik at ferdsel på veien frarådes.

De negative forholdene må ses i sammenheng med at eiendommen generelt er godt vedlikeholdt, har innlagt vann og ny septiktank. Det er ingen tvil om at eiendommen ikke fremstår som en moderne enebolig. Til tross for dette mener Saltdal kommune at det er muligheter for å oppgradere boligen til vanlig god standard, og at de mest vesentlige som innlagt strøm, vann og kloakk er på plass. Utifra foreliggende opplysninger om husets tilstand vurderes det ikke som husets tilstand er så dårlig at det ville koste nærmest like mye å sette huset i stand som å bygge nytt hus jf. vurderingene i sak fra Senja tingrett.

Veiforholdene er bedret, men det er som for alle andre tynt befolkede områder i kommunen ikke mulig å forutsi om veien til Dverset vil privatiseres i fremtiden. Dessuten er det etter etablering av kraftverk på Dverset ikke lengre bare private interesser i denne veistrekningen. Når det gjelder radonmålingene er dette noe som gjelder for hele kommunen, og det er ikke uvanlig at det gjøres tiltak også i nyere eneboliger for å redusere radonnivået.

Støy fra nærliggende kraftverk er en negativ faktor. I henhold til «*Dversetelva kraftverk Detaljplan for landskap og miljø*» beskrives følgende: «*Francisturbiner har et lavt støynivå, og i tillegg ligger kraftstasjonsutløpet i en retning der det ikke er bebyggelse i direkte luftlinje. Mellom kraftstasjonen og nærmeste hus er det en høyde i terrenget, og vegen går på toppen av denne høyden. Dersom det skulle vise seg at støy blir et problem, vil det bli gjennomført støyreduserende tiltak.*» Dersom støy er et problem i forhold til bosetting på eiendommen, anbefales klager å ta kontakt med Dragefossen kraftanlegg slik at man finner en løsning på dette.

Med bakgrunn i vurderingene over, og etterspørselen etter slike eiendommer i Saltdal anses det også som påregnelig at andre vil erverve eiendommen med sikte på selv å bo der.

Rådmannens innstilling

Saltdal kommune kan ikke se at klageren har anførsler eller ny informasjon i sin klage som tilsier at kommunens vedtak bør endres. Saltdal kommune opprettholder derfor sitt vedtak, og oversender klagen til Fylkesmannen i Nordland for endelig avgjørelse.

På bakgrunn av utsettelse av klagefrist og saksbehandlingstid fastsettes med hjemmel i konsesjonsloven § 18 ny frist på seks måneder (innen 15.6.2017) til å sørge for at eiendommen blir overdratt til noen som kan få konsesjon eller som ikke trenger konsesjon. Søker kan også selv velge å oppfylle vilkåret om boplikt etter § 5 annet ledd.

Saksprotokoll i Formannskap - 17.01.2017

Behandling:

Anne Britt Sletteng tok opp sitt forslag fra f. sak 129/15:

I medhold av konsesjonslovens §1 innvilges Marit Dverset konsesjon på gnr. 47, bnr. 2 på Dverset uten boplikt. Saltdal kommune er positiv til at Marit Dverset ivaretar eier og bruksforhold til beste for samfunnet.

Sverre Breivik foreslo:

Saken utsettes til formannskapsmøtet 31. januar. Det ønskes svar på hva som er vanlig praksis i lignende tilfeller, hvor mange bruk er fritatt for bo- og driveplikt og hvor ligger de.

Sverre Breiviks utsettelsesforslag ble enstemmig vedtatt.

Enstemmig vedtak:

Saken utsettes til formannskapsmøtet 31. januar. Det ønskes svar på hva som er vanlig praksis i lignende tilfeller, hvor mange bruk er fritatt for bo- og driveplikt og hvor ligger de.

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	13/17	31.01.2017

Sign.	Eksp. til:
-------	------------

Søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse Gnr. 19, bnr. 17, Kvæle.

Vedlegg

- 1 Søknad om dispensasjon. Bruksendring skogshusvære til fritidsbebyggelse. Oddmund Madsen. Røklandsfjell
- 2 Kart
- 3 Uttalelse om skogshusvære
- 4 Delegert vedtak 44/11
- 5 Formannskapssak 73/15. Søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Bruksendring skogshusvær til fritidsbebyggelse. Saltdal kommune
- 6 Delegert motorferdselssak 50/16

Sakens bakgrunn

Grunneier på Gnr 19, bnr 17 søker om bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse. Området er i kommuneplanens arealdel avsatt til landbruk, - natur- og friluftsområder (LNF-område). LNF-område innebærer som regel et generelt byggeforbud, unntatt tiltak som har tilknytning til landbruksdriften. Bruksendring kreves derfor dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Saken behandles på lik linje som nyoppføring av bygning i LNF-område.

Vurdering

Søkers opplysninger i saken:

Skogshusvær anses ikke nødvendig for drift av skogeiendommen da uttaket av skog er for lite til at de næringsmessige kravene for et skogshusvær ikke tilfredsstilles. Det tas kun ut skog til eget bruk.

Søker opplyser at det også er bygget tilbygg på skogshusværet og henviste kommunen videre til sønnen. Det ble her opplyst at bygningen ble oppført i 2012 med et areal på 12,5 m². Skogshusværet ble påbygget med 10m² i 2016. 2016 søkes det også om bruksendring.

Brukerinteresser i området:

Naturbase (09.01.2016. Miljødirektoratet jfr. kommunens registreringer)

Hytten er lokalisert i et større område med svært viktige friluftsverdier (lokal verdi). Friluftsliv på eksisterende traktorveger og umerkede stier fra grendene og tettstedet Røkland. Parkering Hemmoen for tur Hemmoen - Røklandsfjell, Parkering ved bilveg opp til Jarbrudalen, parkering langsmed veg Tømmerdalen, Vensmoen for skigåing i løype eller trimtur i løypa. Dårlig tilrettelagt med parkering og merking, bør gjøres noe med.

- *Administrasjonen vurderer hytta sin lokalisering til ikke å komme i konflikt med utøvelse av friluftsliv i område og områdets verdi vil ikke bli påvirket av tiltaket. Området har høy verdi bla. som nærturområde til tettstedet Røkland og har høy frekvens i bruk.*

Landskapsverdier (miljødirektoratet 09.01.2016)

Området registrert som småkupert åslandskap.

- Landskapstypen er utbredt i Saltdal kommune og Nordland for øvrig. Anses som representativ for Saltdal og regionen. Tiltaket virker ikke vesentlig inn på landskapstypen. Fra før i området godkjente bilveger, vannkraftanlegg og fritidsbebyggelse.

Naturmangfold (Naturmangfoldlova §§ 8-12).

Siden bebyggelsen er oppført sees det kun etter arter som kan forstyrres som følge av trafikk og ferdsel. Det er ikke registrert arter eller forekomster av betydning i området. Bebyggelsen anses ikke å påvirke Naturmangfoldet i noen grad. Området er registrert med glimmerskifer og det er sannsynlig at det kan være arter av interesser i området for øvrig.

Naturmangfoldlova §§ 8-12 gjør seg ikke gjeldende i denne saken.

Når kan dispensasjon gis? Plan og bygningslova § 19-1.

I henhold til pbl. § 19-2, første ledd, kan kommunen gi dispensasjon fra gjeldende arealplan. Forutsetningen for slik adgang som nevnt i første ledd, er imidlertid at «hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra (...) (ikke) blir vesentlig tilsidesatt» og at en samlet vurdering tilsier at fordelene med å gi dispensasjon er «klart større enn ulemperne», jf. pbl. § 19-2, annet ledd. Begge vilkårene må være oppfylt for at dispensasjon skal kunne innvilges.

Det innebærer at det normalt ikke vil være anledning til å gi dispensasjon når hensynene bak bestemmelsen det søkes dispensasjon fra fortsatt gjør seg gjeldende med styrke. Fordelene skal primært knyttes til de offentlige hensyn som planen skal ivareta. Kommunen skal utøve et skjønns og avgjøre hvorvidt dispensasjon skal gis. Det kan settes vilkår for dispensasjonen.

En naturlig forståelse av ordlyden i pbl. § 19-2, andre ledd, tilsier at terskelen for dispensasjon skal være høy, noe som bekreftes i bestemmelsens forarbeider, jf. Ot.prp.nr.32 (2007-2008) s. 242-243. Planene er gjenstand for en omfattende beslutningsprosess og omhandler konkrete forhold. En utstrakt dispensasjonsbruk vil over tid kunne undergrave planene som informasjons- og beslutningsgrunnlag, og dispensasjoner bør som hovedregel unngås.

Utdyping

Som angitt i paragrafkommentarene i ny lov vil vurderingen av omsøkte tiltak i forhold til lovens kriterier være rettanvendelse. Det gjelder:

- om hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i formålsbestemmelsen blir vesentlig tilsidesatt
- om fordelene ved å gi dispensasjon vil være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering

Hvis vurderingen etter første og andre strekpunkt konkluderer med at lovens vilkår ikke er oppfylt vil dispensasjon ikke kunne gis. Vilkårene er kumulative, slik at forvaltningen kun har rettslig adgang til å gi dispensasjon dersom begge vilkårene i bestemmelsen er oppfylt.

Vurdering av skogshusværet

Skogshusvær må betraktes som en bygning som en del av drifta på en gård. Skogshusvær skal benyttes som husvære ved arbeid i skogen. Skogshusværet på omsøkt lokalitet ble oppført med et areal på 12,5 m². I en tid etter skogshusværet oppføres det et tilbygg på ca. 10 m² (2016). I 2016 anser grunneier at skogshusværet sin funksjon som overnattingssted for drift i skogen ikke lengre er til stede.

På det tidspunktet husværet ble satt opp var det praksis i Saltdal kommune at skogshusvær inntil 15m² var unntatt søknadsplikten. Likevel er det opp til tiltakshaver å vurdere hvordan husværet inngår i driften på gården (*jfr. Pbl § 20-5*).

Plan og bygningslova § 20-5 Tiltak unntatt fra søknadsplikt

Mindre frittliggende byggverk knyttet til drift av jordbruks-, skogbruks- og reindriftsområder” er i henhold til pbl. § 20-3 første ledd b) unntatt fra søknadsplikt.

For å være unntatt søknadsplikten må altså skogshusværet være tilknyttet drift av skogbruksområdet.

Skogbrukssjefen uttaler følgende (notat 22.12.2016):

Når det gjelder skogshusværet som er satt opp og nå bygd ut på Kvælefjellet, ligger det langt fra nærmeste bilveg i et område med lauvskog med lav produktivitet opp mot fjellet. Skogbruksmessig regnes dette området som marginalt. Det er også teigdeling i området med mange små teiger som ligger spredt. Skogfaglig må det regnes som lite hensiktsmessig å ha et skogshusvære for den aktuelle skogeiendommen. (*sitat slutt*)

I henhold til avvirkningsdata i arkivet til skogfondsdata (Statens landbruksforvaltning) er det registrert 2 tømmerdrifter på Gnr 19/17, før 2012. Driften var imidlertid før skogshusværet ble ferdigstilt og skogshogsten var ikke i nærhet av skogshusværet. Det er heller ikke registrert noen annen form for skogsaktivitet (planting, ungsogpleie, m.m.) på eiendommen i perioden etter oppføring av husværet.

På bakgrunn av dette kan det synes som om fritidsbruk hele tiden har vært det reelle målet og at prosessen som sådan har preg av en form for omgåelse av planformålet og regelverket for oppføring av fritidsbebyggelse. Samtidig oppfylles ikke kravene i Plan og bygningslovas § 20-5 å være oppfylt da husværet ikke har vært knyttet til drift av skogbrukseiendommen.

Plan og bygningsmyndighetene mener det er en «snikinnføring» av en hytte i et område som normalt det ikke ville blitt gitt dispensasjon for oppføring på.

Motorisert ferdsel til skogshusværet

Det vises også til at grunneier har søkt om tillatelse til motorisert ferdsel til omtalt skogshusvær. I søknaden er skogshusværet omtalt som hytte og det søkes om dispensasjon for å frakte utstyr og ved til hytten (jfr. vedlegg 6, delegert sak 50/16). I vedtaket fremkommer det klart at husværet er en hytte. Det er derfor rimelig å anta at bebyggelsen er oppført med tanke på å benytte husværet til fritidsbruk, jfr. ovenfor vedrørende Pbl § 20-5.

Andre lignende saker:

Det er tidligere flyttet skogshusvær på Gnr. 19, Kvæle Jfr. vedlegg 4, sak 44/11, *flytting av skogsbu. Bjørn Fagermo*), samt vedlegg 5, sak 73/15 (*Søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Bruksendring skogshusvær til fritidsbebyggelse. Saltdal kommune*). I denne saken ble skogshusvær omsøkt og godkjent til fritidsbebyggelse. Bakgrunnen for formannskapetets vedtak var at skogshusværet var lokalisert spredt bebyggelse i området fra før av og at hytten lokaliseres slik at området bevarer sin karakter som område med spredt fritidsbebyggelse anser Saltdal kommune at hensynet bak bestemmelsen blir tilsidesatt men ikke vesentlig.

Kommunens vurderinger

1. Om hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i formålsbestemmelsen blir vesentlig tilsidesatt

Gjennom kommuneplanen skal det settes av arealer til fritidsbebyggelse samt omfang. Området det søkes oppsatt i er i kommuneplanen ikke avsatt som eget område for fritidsbebyggelse. Hytten er lokalisert i et område uten bebyggelse i nærheten. Hytten er lokalisert i et område med spredt utbygging av fritidsbebyggelse. Nærmeste hytte er lokalisert ca. 800 meter fra omsøkt tiltak (Gnr. 20, Røklund) og ca. 1,2 km på Gnr.19. Det er lav bonitet på området.

En av hensiktene med kommuneplanens arealdel var lokalisering og avsetting av områder for spredt fritidsbebyggelse. Et slikt område som omsøkt vil ikke falt naturlig å innlemme i et område med spredt fritidsbebyggelse. Fritidsbebyggelsen på Kvæle er lokalisert ved Kvæledammen ca. 1,2 km fra omsøkt sted. Andre skogshusvær er også flyttet til dette området (jfr. sak 73/15).

Plasseringen er dermed i strid med planen og bestemmelsene til planen. Første strekpunkt blir derfor vesentlig tilsidesatt.

2. Om fordelene ved å gi dispensasjon vil være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering

Bygningen er oppført som skogshusvær på Gnr. 19 bnr. 17. Søker opplyser i saken at skogshusværet i liten grad har blitt brukt i forbindelse med drift av skogen. Bruksendringen medfører at bygningen vil bli mer brukt enn tidligere. Administrasjonen vurderer ikke dette som noen ulempe for andre brukerinteresser. Fordelen i dette tilfellet er at eier slipper å rive bygningen og benytte den lovlig til jakt, fiske og friluftsliv. Dette er av ren privatrettslig art og vurderes å ha mindre betydning for saken. Skogbrukssjefen har uttalt seg konkret til saken og kan ikke se at det er noen ulemper for skogbruket at skogshusværet omdisponeres til fritidsbebyggelse.

Saltdal kommune viser til lignende saker på samme Gnr. 19 jfr. sak 73/15. Også i denne saken søkte tiltakshaveren etter 3 år om bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse. Imidlertid ble denne godkjent siden den var lokalisert innenfor et område med spredt fritidsbebyggelse.

Saltdal kommune vurderer derfor at det hverken er særskilte fordeler eller ulemper ved tiltaket. Annet enn det som er av privatrettslig art. dette tillegges mindre vekt i saken.

Samlet vurdering

At bebyggelse som er bygget som skogshusvær ikke blir brukt til det opprinnelige formålet betyr at det er automatikk i at bruksendring bør tillates. Administrasjonen ser ikke behov for skogshusværet skal bli stående på omsøkt tomt når det ikke benyttes til tiltenkt formål.

Omdisponering av skogshusvær vil være en måte å omgå lovverket på for å få godkjent fritidsbebyggelse i områder der det normalt kanskje ikke ville vært tillatt med oppføring av fritidsbebyggelse. Tre år senere vurderer skogeieren at skogshusværet ikke var en god løsning. Skogeieren burde vurdert dette på et tidligere tidspunkt.

Dersom bygningen ikke brukes til formålet kan bygningsmyndighetene kreve tiltaket revet. Spørsmålet blir her om bygningsmyndighetene skal kreve at bygningen blir revet eller om hytten kan omdisponeres.

Eksisterende bebyggelse i området

Med utgangspunkt at det ikke er lokalisert spredt bebyggelse i området fra før anser Saltdal kommune at hensynet bak bestemmelsen blir vesentlig tilsidesatt.

Vedtatt planprogram til kommuneplanens arealdel (vedtatt Saltdal kommunestyre 12.12.2007)

I planprogrammet legges det vekt på at spredt utbygging av fritidsbebyggelse er en viktig del av utbyggingsmønsteret i Saltdal kommune. Pkt 6.1 prinsipper for fritidsbebyggelse:

6.1 Fritidsbebyggelse

1. En holder fast ved prinsippene etter gjeldende arealplan.
2. Unngå å beslaglegge, avskjære eller belaste områder eller sammenhenger som er viktige for naturmiljø- og friluftslivet. Hytter skal ikke legges ved eller nær vassdrag.
3. Det skal være en byggefri sone på 100-200 meter fra vann og vassdrag for å sikre friluftinteressene. Hyttebygging skal konsentreres slik at store områder ikke blir beslaglagt. Planene bør være slik at flere får bygge på samme "tun" eller mer konsentrert enn i dag.
4. Hyttene skal ikke plasseres i flatt eller åpent terreng, på snaufjellet eller andre steder som er særlig synlige fra store områder.
5. Samlokalisering av inngrep, dvs. der det er muligheter for å konsentrere hyttebygging langs veg/skogsbilveg skal dette gjennomføres.
6. Hytter skal plasseres etter topografiske hensyn og ikke eiendomsstrukturer.
7. Innbyrdes avstand mellom hyttene bør ikke være mer enn 100 meter. Der det bør/eller er muligheter for å bygge tettere/mer spredt på grunn av naturforholdene kan dette gjennomføres.¹
8. Det er i utgangspunktet ikke tillatt med innlagt vann- kloakk og strøm. Men det kan gjøres unntak ved særskilte tilfeller der forholdene ligger godt til rette for slik infrastruktur.
9. Nåværende hyttestørrelse endres fra 80 kvm til 100 inkl. altan. Det kan legges til rette for områder med høgstandardhytter der forholdene ligger godt til rette (vann, vei, avløp).
10. Det bør være god avstand til mye brukte turveger/turløyper.

¹ Som en pekepinn kan antydes at i skogsterreng med knatter og knauser kan hytteavstanden variere fra 10-15 meter (meget tett) til 20-25 meter (tett). I mer åpent terreng vil ofte avstanden variere fra 100-200 meter (spredt)

Saltdal kommune vurderer tiltaket å være i strid med pkt. 3,5 og 7.

Konklusjon

På bakgrunn av en samlet helhetsvurdering har kommunen kommet frem til at fordelene med å gi dispensasjonen ikke er større enn ulempene. Det legges vekt på at godkjenning i en slik sak der grunneier ikke har benyttet skogshusværet i drift av skogbruksområdene vil skape presedens i lignende saker. Det legges betydelig vekt på dette punktet. I tillegg representerer bygningen en punktutbygging i et område som er fri for fritidsbebyggelse fra før. En anser at begge vilkårene i pbl. § 19-2 ikke er oppfylt og at dispensasjon ikke kan gis.

Det oppfordres til flytting av bygningen til et område med spredt fritidsbebyggelse på samme Gnr.

I vedtaket bør det forhåndsvarsles pålegg om riving av bygningen, jfr. Plan og bygningslova § 32-2. Frist for riving av bygningen settes til 12.12.2017. Dersom forholdet ikke rettes innen fristen vil forholdet følges opp med pålegg om retting, eller vedtak om tvangsmult. Pålegg som ikke etterkommes innen fastsatt frist, vil kunne følges opp med forelegg som kan få samme virkning som rettskraftig dom.

Rådmannens innstilling

Med hjemmel i pbl. §19-2 innvilges ikke dispensasjon fra LNF-formålet i plan.

Fordelen med å gi dispensasjonen ikke er større enn ulempene. Det legges vekt på at godkjenning i en slik sak der grunneier ikke har benyttet skogshusværet i drift av skogbruksområdene vil skape presedens i lignende saker. Det legges betydelig vekt på dette punktet. I tillegg representerer bygningen en punktutbygging i et område som er fri for fritidsbebyggelse fra før. En anser at begge vilkårene i pbl. § 19-2 ikke er oppfylt og at dispensasjon ikke kan gis.

Det oppfordres til flytting av bygningen til et område med spredt fritidsbebyggelse på samme Gnr.

Plan og bygningslova § 32-2 forhåndsvarsel. Frist for riving av bygningen settes til 12.12.2017. Dersom forholdet ikke rettes innen fristen vil forholdet følges opp med pålegg om retting, eller vedtak om tvangsmult. Pålegg som ikke etterkommes innen fastsatt frist, vil kunne følges opp med forelegg som kan få samme virkning som rettskraftig dom.

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	14/17	31.01.2017

Sign.	Eksp. til:
-------	------------

1. gangs behandling. Detaljreguleringsplan for Vik fjellveg

Vedlegg

- 1 150208_Vik Fjellvei-A2-L_revA
- 2 2.5_Bestemmelser_Vik Fjellvei_2015001_revC
- 3 2.6_Planbeskrivelse_Vik Fjellvei_2015001_revC
- 4 201503356-3Innspill til varsel om oppstart av detaljregulering - Forleng...
- 5 Innspill til nytt varsel om oppstart av planarbeid - detaljregulering Vi...
- 6 Saltfjellet RBD_styresak 25.16
- 7 Vedtak Saltdal formannskap. Bestemmelser adkomstveger fritidsbebyggelse
- 8 Planbestemmelser: Gjeldende reguleringsplan Vik fjellveg. Vedtatt 17.06.2004
- 9 Formannskapssak 67/14
- 10 Særutskrift - Søknad om oppstart av reguleringsplan. Forlengelse av privat veg til hytteområde

Sakens bakgrunn

Unikus AS fremmer på vegne av Vik Vestre Fellesskog S som representerer grunneierne forslag til Detaljreguleringsplan for Fjellveg Vik. Forslaget gjelder forlengelse av eksisterende adkomstveg.

Det er i dag reguleringsplan for adkomstveg til felles parkeringsplass. Ny reguleringsplan vil flytte parkeringsplass og forlenge adkomstvegen med ca. 600 meter.

Tiltaket er i strid med kommuneplanens arealdel og prinsipper for utbygging av adkomstveger til fritidsbebyggelse.

I sak 163/15, dat. 22.12.2015 anbefalte Saltdal formannskap at det ikke ble utarbeidet reguleringsplan for tiltaket. Tiltakshaver står likevel fritt å fremme saken til politisk behandling.

UNIKUS har meldt oppstart av planarbeidet til berørte i saken. Planfirma har meldt oppstart av planarbeidet og saken kan sådan realitetsbehandles.

Beskrivelse av planforslaget

Området er avgrenset av myr mot nord og vest, skog og eksisterende/regulert traktorvei i sør og øst, over en lengde på ca. 1,7 km. Forlengelse av adkomstveg utover etablert veg utgjør ca. 600 m (målt i GISLINE). Planområdet har en størrelse på 22,3 daa. I enden på veg opparbeides det felles parkeringsplass etter behov.

Felles veg med bestemmelser

1. Felles adkomst skal benyttes både til fritidsbebyggelse og som traktorveg i landbruket på gnr 80 og 45. Gjelder også hytter som har beliggenhet utenfor Saltdal kommunes grenser og som naturlig sokner til vegen.
2. Vegen kan til enhver tid benyttes som landbruksveg.
3. Det opparbeides parkeringsplasser i nødvendig grad.

Vurdering

Saltdal kommune har hatt følgende behandling tilknyttet saken:

Formannskapssak 67/14.

Søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Etablering av ny parkeringsplass og adkomstveg til fritidsbebyggelse.

Vedtak:

Vik Grunneierlag gis dispensasjon for utvidelse av adkomstveg med parkering som omsøkt. De må utarbeides reguleringsplan for tiltaket.

Grunneierlaget utarbeidet reguleringsplan for området. Planen ble oversendt kommunen, men det viste seg at tiltakshaver hadde tegnet av feil område for parkeringsplass og lokalisering av adkomstveg. Tiltakshaver ble bedt av Saltdal kommune å fremme ny forespørsel til formannskapet for behandling av rett vegtrase.

Formannskapssak 163/15. (ny behandling)

Søknad om oppstart av reguleringsplan. Forlengelse av privat veg til hytteområde.

Vedtak:

Det anbefales ikke at tiltakshaver får utarbeide reguleringsplan for forlengelse av adkomstveg til ny parkering. Tiltaket er i strid med kommuneplanens arealdel og strider mot de prinsipper kommunestyret tidligere har vedtatt for utbygging av private veger til hytteområder.

Gjeldende reguleringsplan Fjellveg Vik (vedtatt 17.06.2004)

Det vises spesielt til reguleringsplanens bestemmelse § 1 bokstav 2.

2. Det tillates ikke videreføring av adkomstvegen for hytter dersom eksisterende hytteområder utvides. Vegen kan forlenges som traktorveg.

Kommuneplanens arealdel 2005 – 2009 og 2009-2013

Sakshistorikk adkomstveger fritidsbebyggelse i Saltdal kommune:

I forbindelse med rullering kommuneplanens arealdel 2003 ble det lagt inn 20 adkomstveger til fritidsbebyggelse. Kjøring på disse var i strid med Lov om motorisert ferdsel og måtte reguleres som adkomstveger til fritidsbebyggelse dersom det skulle bli lovlig. Saltdal kommune utarbeidet plankart og bestemmelser for alle vegene. Det ble utarbeidet egne retningslinjer for hvor langt adkomstvegene skulle gå. I all hovedsak var dette til traktorvegens slutt.

Det er utarbeidet egne bestemmelser for opparbeidelse av adkomstveger til fritidsbebyggelse, jfr. kapittel 11.4. viktige ledd i kommunikasjonssystemet.

11.4 Viktige ledd i kommunikasjonssystemet (Pbl § 20-4, 1.ledd nr.6)

Regulerte private atkomstveger til fritidsbebyggelse

1. V1 Dversetåsvegen, V2 Vikvegen, V3 Bakkenvegen, V4 Næstbyvegen, V5 Ingeborgvegen, V6 Dugnadsvegen, V7 Røkland, V8 Os og Saltnes, V9 Valvatn, V10 Saksenvik, V11 Nesvegen, V12 Svartvatn, V16 Botnvatn (Næstby).
2. Det tillates ikke videreføring av atkomstveger fra enden av eksisterende traktorveger. Atkomstveger til hytteområder skal avsluttes i godkjent trasee fra landbruksmyndighetene.
3. Atkomstvegene skal ikke innskrenke inngrepsfrie naturområder
4. Foreslåtte traseer omklassifisert til privat veg (atkomst hytteområder) skal før endelig godkjenning befares. Vegene skal kunne benyttes med vanlig personbil.
5. For veger der deler av veitraseen er dårlig egnet for personbiltrafikk, vil kommunen fremme forslag til utbedringstiltak. Frist for utbedring vil bli gitt. Slike veger gis midlertidig godkjenning som atkomstveg til fritidsbebyggelse, inntil utbedringer er gjort.

Kommentar

- Når det gjelder inngrepsfrie naturområder er disse tatt ut av de nasjonale kriteriene for vurdering av urørthet og omtales som «større sammenhengende naturområder».

Naturmangfoldlova §§ 8-12

Berggrunnen domineres av kalkspatmarmor. Berggrunnen er svært næringsrik. Det er ikke registrert arter av betydning på eller i nærhet av området. Saltdal kommune vurderer at risiko for skade på naturmangfoldet er minimal i denne saken. Det er nærliggende områder med samme type berggrunn og naturutforming. På bakgrunn av dette vurderer kommunen at §§ 8-12 ikke gjør seg gjeldende for planområdet.

Innspill til oppstartsmeldingen

Nordland fylkeskommune

- Det vises for øvrig til innspill fra Nordland fylkeskommune vedrørende utarbeidelse av plan. I tillegg vises det til tidligere vedtak i andre saker der Saltdal formannskap har gitt tillatelse til oppstart av planarbeider (Bjønndalsveien) som har skapt presedens i slike saker.

Konklusjon

- Saltdal kommune viser til at forslaget strider mot kommuneplanens arealdel og de prinsippene som kommunestyret i to periode har lagt til grunn for godkjenning av adkomstveger til fritidsbebyggelse. På bakgrunn av dette anbefaler det at forslag til Detaljreguleringsplan for Vik fjellveg avvises.

Avvisning av planforslaget

Etter forvaltningslova § 28 er det «enkeltvedtak» som kan klages på. Avslag på å legge planen ut til offentlig ettersyn regnes ikkje som et enkeltvedtak med klagerett.

Med «enkeltvedtak» menes en avgjørelse som er gjort under utøvelse av offentlig myndighet, og som er generelt eller konkret bestemmande for retter eller plikter til en eller flere bestemte private personer, jfr. forvaltningsloven § 2 bokstav b, jf. bokstav a.

En avgjørelse om å avvise et planforslag er en saksforberedende avgjørelse, som ikke har endelig rettsvirkning i seg selv. Kommunen står som planmyndighet i utgangspunktet fritt til å forkaste eller avslutte et reguleringsplanarbeid på alle stadium i prosessen, dersom en kommer til at planen ikke lengre er ønskelig eller formålstjenlig. Avgjørelse om å avvise planforslag er således ikke «bestemmende» for retter eller plikter til private. Det følger ellers av plan- og bygningslova § 12-4 første ledd at det er kommunestyret sitt endelige reguleringsplanvedtak som har rettsvirkning, og som kan klages på etter § 12-12 tredje ledd.

Siden avgjørelsen om å avvise planforslaget ikke er et enkeltvedtak, er det heller ikkje klagerett på avgjørelsen.

Rådmannens innstilling

Forslag til detaljplan avviker fra kommuneplanens arealdel og bestemmelser for lokalisering av adkomstveger.

På bakgrunn av dette avises forslag plan. Planen legges ikke ut til offentlig ettersyn jfr. Pbl. § 12-10.

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	15/17	31.01.2017

Sign.	Eksp. til:
-------	------------

Forespørsel om økonomisk støtte til høyesterettssak

Foreliggende dokumenter:

Brev til LVK's medlemskommuner: anmodning om økonomisk støtte

Sakens bakgrunn

Landssamanslutninga av vassdragskommuner (LVK) har i brev av 19.09.2016 bedt sine medlemskommuner om økonomisk støtte på 20.000 kr til høyesterettssak for pågående tvist med Statnett om eiendomsskatt på nettanlegg. Anmodningen er tidligere referert for formannskapet som referat/orientering i sak 155/16.

Vurdering

Saken gjelder stevning fra Statnett mot kommunene Hjelmeland, Evje og Hornnes og Hol, der saksøker bestrider kommunenes praksis med avskrivningsprinsipp som igjen påvirker verdsetting og beskatning. De saksøkte kommunene har fått partshjelp fra LVK ettersom dette gjelder et prinsipielt spørsmål som berører alle medlemskommunene. LVK og kommunene fikk medhold i tingretten, men tapte i lagmannsretten med det resultat at domstolene kan overprøve nemndenes verdsettelseskjønn. LVK hevder at lagmannsrettens retningslinje ikke samsvarer med gjeldende takseringspraksis og hvilken verdiforringelse slitet utgjør i anleggets gjenanskaffelsesverdi.

Den fremgangsmåten kommunene har benyttet er i samsvar med tidligere takstpraksis og hvordan de fleste takstene også i dag er fastsatt, også for Saltdal kommune. Etter det LVK kjenner til, er det ingen kommuner i dag som har takster basert på den retningslinje som lagmannsretten legger til grunn i dommen. Lagmannsrettens avgjørelse hva gjelder domstolenes prøvelsesadgang karakteriserer lagmannsretten selv som et «kursskifte».

Med henvisning til sakens prinsipielle betydning har kommunene og LVK anket saken til Høyesterett. Statnetts søksmål mot andre kommuner er stanset i påvente av rettskraftig dom i denne saken.

Spørsmålet om beregningen av fradraget for slit og elde vil få betydning for alle kommuner som skriver ut eiendomsskatt på nettanlegg. Det gjelder ikke kun Statnetts anlegg, men vil også kunne få betydning for andre netteieres anlegg, herunder også nettanlegg på lavere nettnivåer (regionalnett og distribusjonsnett).

De tre saksøkte kommuner og LVK har sett det nødvendig å be om økonomisk bistand til ankesaken, se vedlagte brev om kronerulling hvor kommunene oppfordres til å bidra med kr 20 000,-. De ankende parter er «tilfeldig utvalgte» i Statnetts saksanlegg for å få endret takstpraksis. Dersom kommunene og LVK skulle vinne frem i Høyesterett og bli tilkjent sakskostnadene som i tingretten, vil innbetalte beløp bli tilbakebetalt den enkelte kommune.

Saltdal kommune er en liten kommune i LVK-sammenheng og tar inn relativt små beløp fra beskatning av kraftanlegg. Selv om saken har prinsipiell betydning, og dom i saken også vil kunne få virkning for Saltdal kommune, vil det være uforholdsmessig å anmode om samme beløp fra alle medlemskommunene. Det kommer fra tid til annen tilsvarende henvendelser om solidarisk bidrag fra medlemskommuner i lignende tvistes spørsmål. Dersom en organisasjon har behov for midler til å håndtere rettsspørsmål, bør det bygges opp en økt kapitalbase, for eksempel gjennom økt medlemskontingent.

Rådmannens innstilling

Søknad om økonomisk støtte avslås

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	16/17	31.01.2017
Kommunestyre		08.02.2017

Sign.	Eksp. til:
-------	------------

Seriøsitetskrav i offentlige anskaffelser

Foreliggende dokumenter:

Henvendelse fra Fellesforbundet om seriøsitetskrav i offentlige anskaffelser
Vedtak i Bodø bystyre sak 16/18 tiltak mot sosial dumping

Sakens bakgrunn

Saltdal kommune har gjennom innkjøpsamarbeidet Samordnet innkjøp i Salten (SIIS) fått forespørsel om vi kan støtte oss til spesifikke krav ved anbud på bygge- og anleggstjenester som tiltak mot sosial dumping, utover de kravene som stilles i Norsk Standard. Bodø bystyre vedtok i februar 2016 en sjekkliste som skal benyttes ved slike anbud og SIIS oppfordrer samarbeidskommunene om å fatte tilsvarende vedtak som kan benyttes i samlede anbudskonkurranser.

Likeledes har Fellesforbundet en aksjon der de har tatt lignende initiativ ovenfor norske kommuner. De har gjennom sitt arbeid nasjonalt registrert urovekkende mange tilfeller av useriøse aktører, spesielt i bygg- og anleggsbransjen. Med bakgrunn i dette har Fellesforbundet inngått en avtale med Byggenæringens Landsforbund og KS om seriøsitet og kompetansekrav innen offentlige anskaffelser i bygg og anlegg. I sin henvendelse viser Fellesforbundet til en sjekkliste på ti punkter med strategiske grep for å hindre svart økonomi og arbeidslivskriminalitet.

Vurdering

Svart økonomi og sosial dumping er et alvorlig samfunnsproblem, og som en offentlig kunde med stor kjøpekraft har vi et spesielt ansvar for å motvirke en slik negativ utvikling. Ved å skjerpe våre krav i forbindelse med utlysning av offentlig anbud, gir vi et viktig signal om at dette tas på alvor og at vi verner om de seriøse aktørene i arbeidslivet. Ulike sjekklister og

tilleggs momenter i anbudene kan benyttes som virkemidler for å skjerpe våre krav. Flere kommuner/fylkeskommuner har vedtatt og praktiserer tilsvarende tilleggskrav.

Saltdal kommune har gjennom SIIS strenge krav til hva som skal kunne oppfylles for å levere varer og tjenester til kommunen, slik som skatteattester, HMS-egenerklæring, attest for foretaksregistrering og dokumentasjon på firmaets økonomiske soliditet, kapasitet og kompetanse. Dette fyller de kravene som gjelder i Norsk Standard. Likevel ser man at metoder som brukes for å utnytte arbeidstakere og undra penger for beskatning blir mer og mer utpekulerte. Dette krever at kommunen har enda tydeligere retningslinjer for hvem vi ønsker å samarbeide med, og stille tydelige og ufravikelige krav til samarbeid. Med utgangspunkt i dette foretok Bodø kommune en revisjon av sine interne krav og skjerpet en del av bestemmelsene med tanke på å unngå sosial dumping og å samarbeide med firmaer som ikke driver etter vedtatte lover og forskrifter. Bodø bystyres vedtak med spesifikke seriøsitetskrav i kursiv tekst:

«Dagens generelle krav til tilbydere, slik som nevnt i saken, opprettholdes. I tillegg skal følgende antikontraktørklausuler inntas som spesielle kontraktsbestemmelser i forbindelse med utlysning av offentlig anbud innenfor bygg- og anleggskontrakter, og kontrakter innenfor kjøp av varer og tjenester så langt de passer.

1. Arbeidet skal utføres av tilbyderen og deres ansatte i tjenesteforhold, eventuelt ved underentreprenør og deres ansatte. Tilbyder skal til enhver tid kunne framlegge dokumentasjon på ansettelsesforholdet. Tilbyder skal dokumentere at majoriteten av de ansatte har fagbrev innenfor sitt fagområde.

Ved utførelsen av kontraktsarbeid skal minimum 40 % av arbeidede timer utføres av personer med fagbrev, svennebrev eller dokumentert fagopplæring i henhold til nasjonal fagopplæringslovgivning eller likeverdig utenlandsk fagutdanning. Kravet kan også oppfylles ved at arbeidede timer er utført av personer som er under systematisk opplæringen og er oppmeldt etter kravene i Praksiskandidatordningen, jf. opplæringslova § 3-5, eller etter tilsvarende ordning i annet EU/EØS-land. I enkeltpersonforetak uten ansatte gjelder ovenstående krav for eier.

Leverandøren skal etter kontraktsinngåelsen redegjøre for hvordan kravet vil bli oppfylt, samt jevnlig oversende bemanningsplaner og rapporter som viser oppfylleelsesgraden. Byggherren kan stanse arbeidet dersom det er grunn til å tro at mislighold vil inntreffe, og forholdet ikke blir rettet innen en rimelig frist gitt ved skriftlig varsel fra byggherren.

2. Avtale om underentreprise med enmannsforetak eller anvendelse av innleid arbeidskraft krever skriftlig begrunnelse fra entreprenøren.

3. Tilbyder plikter å sørge for at likelydende bestemmelser om bruk av egne ansatte, enmannsforetak, innleid arbeidskraft og krav om dokumentasjon av fagbrev inntas i kontrakter med underentreprenører. Arbeidskraften skal være innleid i samsvar med arbeidsmiljøloven § 14-12a og §14-13.

4. Norsk er hovedspråk på kommunens byggeplasser, både skriftlig og muntlig. Det kreves at minst en person på hvert arbeidslag forstår og behersker å gjøre seg godt forstått på norsk.

5. Byggherren tillater ikke mer enn to ledd i kontraktskjeden. Byggherren kan godkjenne tre ledd når det foreligger en god begrunnelse. Det skal aldri være mer enn tre ledd i kontraktskjeden.

6. Tilbyder og underentreprenører som skal engasjeres i prosjektet må være tilknyttet en offentlig godkjent lærlingordning. Når prosjektets størrelse tilsier det, og det foreligger et klart definert behov for lærlingplasser i bransjen, skal oppdragsgiver kreve at det skal være lærlinger i prosjektet.

Ved utførelsen av kontraktsarbeid skal minimum 7 % av arbeidede timer utføres av lærlinger, jf. opplæringslova § 4-1. Kravene kan oppfylles ved at arbeidede timer er utført av personer som er under systematisk opplæringen og er oppmeldt etter kravene i Praksiskandidatordningen, jf. opplæringslova § 3-5. Kravene kan også oppfylles ved å benytte lærlinger etter tilsvarende ordning i annet EU/EØS-land og personer som er under systematisk opplæringen og er oppmeldt etter tilsvarende ordning som kravene i Praksiskandidatordningen, jf. opplæringslova § 3-5, i annet EU/EØS-land. Kravet kan oppfylles av leverandøren og en eller flere av hans underleverandører.

Dersom arbeidene ikke er egnet ut fra arbeidets art og helse, miljø og sikkerhet kan byggherren tillate at prosentkravene ovenfor fravikes.

Leverandøren skal ved oppstart, og på anmodning under gjennomføringen av kontraktsarbeid, sannsynliggjøre at kravene vil bli oppfylt. Ved kontrakts avslutning skal det fremlegges oversikt over antall lærlingetimer. Timelister skal fremlegges på anmodning.

7. Etter ligningsloven § 6-10, med tilhørende forskrifter, plikter næringsdrivende som har gitt noen oppdrag på byggeplass å gi melding til Sentralskattekontoret for utenlands saker om enhver utenlandsk oppdragstaker eller utenlandsk arbeidstaker som utfører oppdrag på byggeplassen.

8. Tilbyder er ansvarlig for å rapportere fortløpende om bruk av utenlandsk arbeidskraft i alle ledd i kontraktskjeden, herunder framskaffe og framlegge for byggherren kopi av innsendt melding for den enkelte utenlandske oppdragstaker eller utenlandske arbeidstaker. Regionale og lokale tillitsvalgte i berørte fagforeninger skal ha full innsynsrett i de samme forhold.

9. Lønn og annen godtgjørelse for samtlige arbeidstakere skal utbetales til konto i en norsk bank.

10. Tilbyder skal dokumentere at han har gyldig yrkesskadeforsikring for alle ansatte, og gir oppdragsgiver rett til å kontrollere opplysningene.

11. Byggherren kan kreve dagmulkt av tilbyderen dersom han selv eller noen av hans underentreprenører anvender ulovlig eller ikke kontraktmessig arbeidskraft og forholdet ikke er blitt rettet innen en frist gitt ved skriftlig varsel fra byggherren. Mulkten løper fra fristens utløp til forholdets opphør. Mulkten skal utgjøre en promille av kontraktssummen, men ikke mindre enn kr. 5 000,- pr. arbeidsdag.

12. Tilbyder skal sørge for at ansatte i egen organisasjon og ansatte hos eventuelle underentreprenører ikke har dårligere lønns- og arbeidsforhold enn det som følger av landsomfattende tariffavtale eller det som ellers er normalt for vedkommende sted og yrke, jfr §5 i forskrift om lønns og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter. Tilbyder skal på oppfordring legge fram dokumentasjon om lønns- og arbeidsvilkårene til de ansatte. Alle avtaler tilbyder inngår og som innebærer utføring av arbeid under denne kontrakten, skal inneholde tilsvarende dokumentasjon. Dersom tilbyder ikke etterlever disse pliktene og

forholdet ikke er rettet innen en fastsatt frist, har oppdragsgiver rett til å kreve dagmulkt. Mulkten løper fra fristens utløp til forholdets opphør og størrelsen fastsettes samme måte som i punkt 11. Regionale og lokale tillitsvalgte i berørte fagforeninger skal ha full innsynsrett i de samme forhold.

13. Det skal bekreftes på vedlagte egenerklæring at ILO-konvensjon nr. 94 blir fulgt.

14. Ved konstatert brudd på ovennevnte bestemmelser, og entreprenøren ikke har rettet feilen innen fristens utløp, kan byggherren heve kontrakten.

15. Bedrifter som skal inngi tilbud i forbindelse med anbudskonkurranser for bygg- og anlegg, forsikring samt forvaltning og drift av eiendom til Bodø kommune skal være medlem i «Startbank».

16. ILO-konvensjon 137 som sikrer registrerte havnearbeideres fortrinnsrett til laste- og lossearbeid i europeiske havner, skal gjelde fro Bodø havn/ Bodø Havn KF. Det åpnes derfor ikke for «eksklusiv bruksrett» for eksterne firma til Bodø havn eller deler av denne.

Kommunale selskaper (AS, og KF) pålegges at dette blir fulgt opp og tas inn i eierstyringsarbeidet.»

Videre har Fellesforbundet utarbeidet et forslag til sjekklister om seriøsitetsskrav. Deres sjekklister omhandler HMS-kort, medlemskap i leverandørregister, krav til faglærte håndverkere, lærlinger, rapporteringsplikt til sentralskattekontoret, internkontroll, krav om lønn- og arbeidsvilkår, bestemmelser om underleverandører, bankbetaling og konsekvenser ved mislighold.

Kommunens og Fellesforbundets regler omhandler samme problematikk og har i det vesentligste samme innhold, om enn med ulik ordlyd. Det primære er likevel at vi vurderer å utvikle et sett av regler som skjerper inn dagens bestemmelser for å hindre svart arbeid og utnyttelse av arbeidstakere. Dersom kommunestyret støtter intensjonen, vil vi foreslå at vi støtter oss på at SIIS innfører seriøsitetsskrav tilsvarende det som er vedtatt i Bodø bystyre, ettersom våre største anbud oftest sett går gjennom SIIS-samarbeidet, og det blir u hensiktsmessig for næringslivet å levere inn samlet anbud dersom kommunene stiller ulike kriterier med forskjellig ordlyd.

Kommunestyret må være oppmerksom på at en eventuell innskjerping i kravene som stilles med anbudene, kan oppleves som økt byråkratisering og komme i konflikt med målet om forenkling i det offentlige. Vi vurderer det likevel slik at de nye kravene som stilles her er adekvat dokumentasjon som alle seriøse nasjonale aktører skal ha tilgjengelig. Videre kan det oppleves som vanskelig for mindre aktører å tilfredsstille krav om lærlinger, men det er her presisert at kravet gjelder ved større prosjekter. Også det å sette begrensninger i antall underleverandører kan være krevende å oppfylle for mindre bedrifter, men det er åpning for å fravike ved begrunnelse. Til slutt er det strenge krav til rapporteringsplikt og kunnskap om norsk språk, som kan virke ekskluderende for utenlandske firma og arbeidstakere. Selv om innskjerping av dokumentasjonskrav kan virke krevende, vil vi likevel anbefale å innføre seriøsitetsskrav tilsvarende det som Bodø kommune har vedtatt og SIIS anbefaler, for å motvirke svart økonomi og sosial dumping. Hensikten med innskjerping er ikke å gjøre det vanskeligere å levere tilbud men å skjerme de seriøse aktørene.

Rådmannens innstilling

Saltdal kommune vedtar at skjerpede seriøsitetskrav og tiltak mot sosial dumping benyttes når bygg- og anleggstjenester skal ut på anbudskonkurranse.